

om, nemlig at det er personer, der er integreret, som fungerer i det danske samfund og som gerne vil være med fuldt ud som medborgere i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Fauherholdt (DF):

Det kan altid blive en stor diskussion: Hvad koster det i kroner og øre, hver gang der kommer en fremmed til landet? Og hvad er grunden til det?

Det er helt klart i den her situation, hvor vi så giver dansk statsborgerskab, for når man også i det daglige sidder i en kommunalbestyrelse og har med kommunens budgetter at gøre, så ved man helt klart, at skal vi lukke dørene op for 22.600 hvert år af forskellig herkomst, hvor ca. halvdelen ad åre når at få dansk statsborgerskab, så kan man altså ikke sige, at det ikke koster det danske samfund noget.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil meget gerne være med til at tage diskussionen med hr. Fauherholdt om, hvad det koster at tage imod asylansøgere og flygtningene her i landet. Men det er faktisk ikke det, vi diskuterer her i dag. Vi diskuterer spørgsmålet om at give statsborgerskab til mennesker, der har været minimum 7 år her i landet. Det var i den forbindelse, hr. Fauherholdt sagde, at det koster det danske samfund mange penge, men det koster ikke én krone. Og det synes jeg at hr. Fauherholdt skulle være ærlig nok til at erkende.

Jeg skal ikke frakende Dansk Folkeparti deres synspunkter på flygtninge- og asylproblemet, men lad os tage den debat, hvor den er, og lade være med at blande den ind i det her. Vi kan jo sige nej til de mennesker, der er i det her forslag, og Danmark sparer ikke en krone ved at sige nej.

Den reelle forskel er de faktiske rettigheder at få lov at stemme til folketingsvalg, men den virkelige betydning af det her er, at de mennesker har udvist vilje til at integrere sig i det danske samfund. Og for dem er det en blåstempling af, at vi andre anerkender, at det har de også gjort. De har ønsket personligt og aktivt at blive danske statsborgere.

Det er ikke et spørgsmål om økonomi. Det koster ingenting. Og hvis hr. Fauherholdt mener det som kommunalbestyrelsesmedlem, så synes jeg, at han skulle gå hjem og læse på lektien en gang til.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først troede jeg ikke, at Dansk Folkepartis ordfører fattede, hvad han snakkede om, men ved nærmere eftertanke tror jeg alligevel, at jeg forstår det.

Det, der er hr. Fauherholdts og Dansk Folkepartis pointe, er jo, at når folk ikke er danske statsborgere, så skal man lave loven om at deportere dem, smide dem ud af landet. Det må vi jo sige, det er jo rigtigt. Det kan man jo gøre. Hvis folk først er blevet danske statsborgere, så er det svært at deportere dem, men man kan vel godt, hvis folk ikke er danske statsborgere, vedtage nogle love. Nogle love, hvor man deporterer folk. Det har man jo erfaringer med tidligere fra andre stater.

Er det ikke rigtigt, at for at få regnestykket til at gå op for Dansk Folkeparti, så er det Dansk Folkepartis pointe, at hvis ikke vi giver så mange danske statsborgerskaber, så kan vi i stedet for deportere nogle af de her mennesker, og så behøver vi f.eks. ikke at betale dem arbejdsløshedsunderstøttelse eller deres børns skolegang eller uddannelse, og så kan man ligesom tjene nogle penge? Er det ikke det, der er den egentlige pointe?

(Kort bemærkning).

Svend Aage Fauherholdt (DF):

Når jeg diskuterer de her ting, så holdes det altid inden for en saglig debat. Det er ligesom man fra Enhedslistens side lægger op til at bruge ord som deportere. De hører jo ikke hjemme her i debatten.

Men det, det drejer sig om, og det, vi tager stilling til i aften, er dansk statsborgerskab. Og alle partier har da nok på et eller andet tidspunkt sagt, at når forholdene bliver rolige, og det er virkelige flygtninge, vi snakker om, jamen så skulle de jo gerne hjem og hjælpe med at bygge landet op igen. Men vi ved også helt sikkert, at i det øjeblik man får det danske statsborgerskab og går ind og får de muligheder, der er for støtte her i landet, jamen så er det klart, så får man jo ikke et bedre liv nogen andre steder.

Derfor synes vi nogle gange, at nu har vi hjulpet i et stykke tid, og er det nu ikke lønnen til os danskere, at nu, hvor der er blevet ro, drager man hjem, og så hjælper man til derhjemme, og så skal vi ikke give dem dansk statsborgerskab.